

Dosarul nr. 2ra-1454/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Clima, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Stela Cekan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Stela Cekan împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova cu privire la recunoașterea ilegală și anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, obligarea la perfectarea contractului, încasarea salariului, încasarea plăților suplimentare și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Stela Cekan și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 3 septembrie 2018, Stela Cekan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova cu privire la recunoașterea ilegală și anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, obligarea la perfectarea contractului, încasarea salariului, încasarea plăților suplimentare și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 1 martie 2017, a solicitat prin cerere să fie angajată prin cumul în calitate de jurist. Cererea a fost acceptată, în baza căreia a fost emis ordinul nr.80 din 4 aprilie 2017 cu privire la angajarea în funcția de jurist prin cumul.

A menționat că în baza acestui ordin a prestat servicii și a fost remunerată. La data de 4 iunie 2018 a luat cunoștință de ordinul nr. 62-RU din 6 aprilie 2018, privind eliberarea sa din cumularea funcției de 0,5 jurist, de la 10 aprilie 2018.

Reclamanta a explicat că ordinul cu privire la eliberarea sa din funcția de 0,5 jurist a fost emis cu încălcarea prevederilor codului muncii.

A afirmat că în perioada de la 10 aprilie până la data de 20 mai 2018, s-a aflat în concediul de odihnă anual în baza ordinului nr. 16-RU/C din 11 aprilie 2018. La data de 4 iunie 2018 a fost invitată de șeful serviciului resurse umane care i-a adus la

cunoștință ordinul nr. 62-RU din 6 aprilie 2018 privind eliberarea sa din cumularea funcției de 0,5 de la 10 aprilie 2018.

Reclamanta a specificat că, a fost angajată prin cumul pe termen permanent, iar o altă persoană care va exercita profesia, specialitatea sau funcția de jurist cu funcție de bază, nu a fost angajată.

A susținut că a fost eliberată din funcția de jurist 0,5, în perioada când se afla în concediu de odihnă anual. Mai mult ca atât, a fost angajată prin cumul, însă eliberată din cumularea funcției. La eliberarea sa din funcție, administrația nu a indicat temeiul, motivul și baza legală privind eliberarea din funcție. Chiar și în cazul privării ilegale de posibilitatea de a munci din partea angajatorului, până la ziua de astăzi își îndeplinește obligațiile de muncă, iar angajatorul le recunoaște, însă nu i se achită salariu din motiv că este ordinul de eliberare.

A relatat că este mamă singură, are la întreținere 2 copii minori și pentru ea eliberarea din funcție de jurist 0,5, este un prejudiciu material și moral foarte mare. Mai mult ca atât, în urma emiterii ordinului cu privire la eliberare în perioada când se afla în concediu ordinar de odihnă, a avut un șoc emoțional atât de puternic că starea sănătății s-a agravat foarte mult, iar ca urmare este nevoită să se trateze un timp îndelungat fără a avea o prognoză din partea medicilor, perioada tratării definitive. Raporturile de muncă cu angajatorul se exercită într-un colectiv mare de angajați, care cunosc despre acțiunile angajatorului. Acest moment îi aduce și mai multe suferințe morale.

În urma concretizării cerințelor Stela Cecan a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal ordinul nr. 62-RU din 6 aprilie 2018 privind eliberarea din cumularea funcției de 0,5 jurist de la 10 aprilie 2018, cu anularea acestuia; restabilirea în funcție de jurist 0,5 prin cumul; obligarea perfectării contractului individual de muncă în formă scrisă în baza ordinului de angajare nr. 80 din 4 aprilie 2017; afișarea în loc public a ordinului cu privire la anularea ordinului nr. 62-RU din 6 aprilie 2018; achitarea salariului neachitat pentru perioada de 10 aprilie 2018 – 20 februarie 2019 pentru funcția deținută în cumul în calitate de jurist, în suma de 21 670 de lei; suma prejudiciului cauzat angajatului pentru neachitarea în termen al salariului în mărime de 206 081, 70 de lei; încasarea de la pârât a sumei de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La data de 20 mai 2019 Stela Cecan a înaintat cerere de majorare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea salariului neachitat pentru perioada de la 10 aprilie 2018 până la 10 aprilie 2018 în mărime de 1 970 de lei/lună; încasarea salariului neachitat pentru perioada de la 1 decembrie 2018 până la pronunțarea hotărârii instanței de judecată pentru funcția deținută prin cumul în calitate de jurist 0,5 cu aplicarea legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018, ce constituie suma de 2 860 de lei/lună; achitarea plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Cecan Stela.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Stela Cecan și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare au reținut că între Universitatea Agrară de Stat din Moldova și Stela Cecan nu s-a constatat existența raporturilor de muncă prin cumul.

Instanțele de judecată au notat că la caz nu s-a stabilit existența unui astfel de contract, cu atât mai mult că, Stela Cegan nu a dovedit faptul că obligațiunile de serviciu, la executarea cărora aceasta a fost împuternicită prin ordinul nr. 80 din 4 aprilie 2017, au fost efectuate în afara orelor de program a lucrului de bază. Totodată, a reținut ca fiind declarative argumentele reclamantei/apelantei precum că aceasta a lucrat fără pauza de masă, reținându-se după lucru până la orele 19:00-20:00, or la probatoriul cauzei lipsesc careva Ordine emise de angajator, prin care a obligat-o pe aceasta să se rețină în afară orelor de program.

La data de 4 septembrie 2020, Stela Cegan a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare ilegale și nefondate.

A menționat că instanța de fond a ajuns la concluzii eronate rezultate din aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei și aplicarea eronată a normelor de drept, fapt care constituie temei de casare a hotărârii și a deciziei.

A afirmat că în partea motivată a hotărârii instanța greșit a ajuns la concluzia că „deși în ordin s-a indicat că reclamanta a fost angajată prin cumul, ulterior nu a fost încheiat un contract separat, iar din analiza raporturilor de muncă și probatoriu, instanța stabilește cu certitudine că reclamanta a acumulat funcțiile, în cadrul aceleiași unități”. Instanța s-a bazat doar pe declarațiile reprezentantului universității care a menționat că, angajarea sa prin cumul în calitate de jurist a fost o greșeală, deoarece urma să fie angajată în cumularea funcției. Totodată, instanța nu a luat în considerare că angajatorul nu a corectat și nici nu a solicitat corectarea „greșelii”, prin urmare ordinul cu privire la angajare în calitate de jurist prin cumul este valabil.

A explicat că instanța greșit a ajuns la concluzia că a prestat serviciile doar în limita orelor și programului de muncă de la 8.00 până la 17.00. Pârâtul/intimatul nu a probat că nu a avut acces în birou sau la calculatorul de serviciu după orele 17.00 sau este în imposibilitate să-și îndeplinească sarcinile puse.

A relatat că instanța de fond greșit a ajuns la concluzia că nu corespunde adevărului faptul emiterii ordinului de concediere în perioada aflării în concediu. În motivare, instanța a indicat că ordinul a fost emis până a pleca în concediu.

A susținut că atât instanța de fond cât și instanța de apel a trecut cu vederea prevederile art. 58 alin. (3) Cod muncii. La fel, instanța inferioară greșit a apreciat că trebuia să solicite perfectarea contractului individual de muncă, deoarece de fapt angajatorului îi revine obligația să perfecteze contractul.

A mai adăugat că instanțele inferioare greșit au apreciat că serviciile acordate s-au încadrat în prevederile codului muncii ce reglementează cumularea funcției.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 86, 90, 145, 267-274, 329, 330 Cod muncii, art. 5 lit. k), o), art. 9 alin. (1), 1405, 1422, 1423 Cod civil, art. 429-437 Cod procedură civilă, hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 22 decembrie 2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă, decizia din 28 martie 2003 a Curții Constituționale.

Prin referința depusă la data de 19 octombrie 2020 Universitatea Agrară de Stat din Moldova a solicitat ca recursul declarat de către Stela Cecan să fie respins cu menținerea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 6 iulie 2020 (f.d.153), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul din 4 septembrie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Stela Cecan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Stela Cecan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța

de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Stela Cecan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Stela Cecan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu